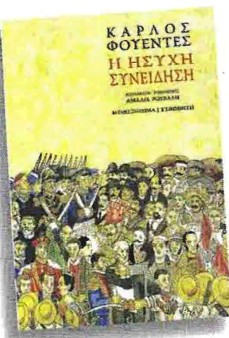

Βιβλίο 17/02-22/02

Πολιτική μήτηρ πάντων

Βασικός άξονας που συνδέει και τα τρία εντελώς διαφορετικά αυτά βιβλία είναι η πολιτική. Στον Φουέντες ως αποτέλεσμα της επανάστασης του Μεξικού, στον Καραγάτση ως πρόβλημα στην οργάνωση του κράτους και στους Ρουμπινί και Μιμ ως απαραίτητη προνοητικότητα για την αντιμετώπιση οικονομικών κρίσεων.

Ενοφών Μπρουντζάκης

Η ήσυχη συνείδηση
Κάρλος Φουέντες
Μετάφραση - Σημειώσεις: Αμαλία Ρούβαλη
Εκδόσεις: Τυπωθήτω, Σελ.: 264

Μεξικανός, ωστόσο κοσμοπολίτης, ο Κάρλος Φουέντες, γόνος αστικής οικογένειας με πατέρα διπλωμάτη, είχε την ευκαιρία και τη δυνατότητα να μορφωθεί επαρκώς και να γνωρίσει άλλους τόπους και πολιτισμούς, έτσι που το έργο του να διαπνέεται από μίαν οικουμενικότητα, ακόμα κι αν επικεντρώνεται σε εθνικά ζητήματα, όπως συμβαίνει με την «Ησυχία συνείδηση». Πρόκειται για το δεύτερο μέρος μιας τριλογίας, η οποία έχει σαν θέμα της την εξέλιξη του Μεξικού στη νεότερη ιστορία του. Στην τριλογία του Φουέντες η μεγάλη περιπέτεια της Επανάστασης του Μεξικού έχει ξεκινήσει ήδη από το πρώτο μυθιστόρημά του «Ο θάνατος του Αρτέμιο Κρους». Σ' αυτόν εδώ τον τόμο παρουσιάζονται σαν σε παρέλαση τα σημαντικότερα πρόσωπα

Η ήσυχη συνείδηση

Κάρλος Φουέντες
Μετάφραση - Σημειώσεις: Αμαλία Ρούβαλη
Εκδόσεις: Τυπωθήτω, Σελ.: 264

που έπαιξαν ρόλο στον ξεσηκωμό. Ο συγγραφέας επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στα χρόνια και τις εξελίξεις που ακολούθησαν την επανάσταση. Ο τόπος στον οποίο διαδραματίζονται τα γεγονότα της ιστορίας είναι το Γουαναχουάτο, που αποτελεί έναν τόπο επαγγελίας μιας και υπήρξε ο σποβολώνας της χώρας με μεταλλεία χρυσού και αργύρου. Εκεί, λοιπόν,

πλάι στην άρχουσα τάξη αναπτύσσεται μια ισχυρή μεσαία τάξη, μέρος της οποίας επικρατεί από την επανάσταση για να πλουτίσει από την τοκογλυφία και το εμπόριο. Κληρονομώντας από τους Ισπανούς τον καθολικισμό, οι Μεξικάνοι φαίνεται να έχουν επηρεαστεί βαθύτατα από τα αντίστοιχα θρησκευτικά ήθη τα οποία στηλιτεύει ο Φουέντες στα πρόσωπα της μεσοαστικής τάξης του Γουαναχουάτο. Έτσι η «Η ήσυχη συνείδηση» μπορεί να διαβαστεί και σαν ένα δριμύ κατηγορώ του συγγραφέα ενάντια στον καθολικισμό και την υποκρισία του, αλλά και ενάντια στο θρησκευτικό πνεύμα, που το επικρίνει ορμώμενος από μια κοσμοπολιτική αντίληψη της κοινωνίας και των δομών της.

Οι ληστές στα πρόθυρα των Αθηνών
Μ. Καραγάτσης
Πρόλογος: Θανάσης Νιάρχος
Επιμετρο: Ν.Ε. Κοσιδάκης
Εκδόσεις: Εστία, Σελ.: 221

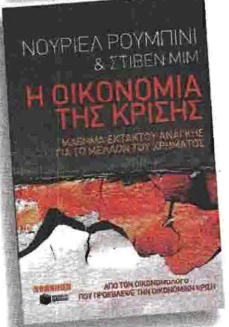
Ένας Καραγάτσης είναι πάντα ευπρόσδεκτος με ενθουσιασμό και μάλιστα όταν πρόκειται για ένα έργο του σχετικά άγνωστο, μιας και αναυρόθηκε από το αρχείο της εφημερίδας «Η Βραδυνή» και κυκλοφόρησε σε μορφή βιβλίου το 1999 από τις εκδόσεις «Εστία». Στον πρόλογό της νέας έκδοσης του βιβλίου, ο Θ. Νιάρχος παίρνει το ρίσκο να απαντήσει σε μια υπόθεση: Αν ο Καραγάτσης θα τύπωνε αυτές τις ιστορίες που έγραφε για λογαριασμό της εφημερίδας το 1952. Στην ουσία είναι ένα ερώτημα στο οποίο δεν υπάρχει απάντηση. Ένα είναι ωστόσο βέβαιο, ότι κάθε κείμενο με την υπογραφή του κορυφαίου αυτού Έλληνα πεζογράφου έχει ενδιαφέρον. Το κείμενο

Οι ληστές στα πρόθυρα των Αθηνών

Μ. Καραγάτσης
Πρόλογος: Θανάσης Νιάρχος
Επιμετρο: Ν.Ε. Κοσιδάκης
Εκδόσεις: Εστία, Σελ.: 221

λάμπει, παρά το γεγονός ότι μεταφέρεται από τις φωτοτυπίες της εφημερίδας, και άρα δεν έχει διαβαστεί δεύτερη φορά από τον συγγραφέα για τις ανάγκες μιας έκδοσης σε βιβλίο. Πρόκειται περισσότερο για ένα πολιτικό κείμενο στο οποίο

εκφράζει τις απόψεις του για τη λειτουργία του κράτους, για την άσκηση πολιτικής από τους πολιτικούς, για τη διαχρονική «μικροπολιτική». Μέσα από μια έξοχη δραματοποίηση της πραγματικότητας, ο Καραγάτσης αμφισβητεί το ελληνικό μετεμφυλιακό κράτος, το οποίο δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τους ληστές των Αθηνών. Έχουμε να κάνουμε με ένα κοινωνικό και κατ'επέκταση πολιτικό πρόβλημα της εποχής, που όπως πολύ εύστοχα επισημαίνει ο Ν.Ε. Κοσιδάκης στο επιμετρο της έκδοσης «... μετατρέπει το αφήγημά του περισσότερο σε ένα δοκίμιο πολιτικής κριτικής και λιγότερο σε ένα δοκίμιο ιστορικής ερμηνείας, όπως έκανε σε άλλα του έργα».

Η οικονομία της κρίσης
Νουριέλ Ρουμπινί & Στίβεν Μιμ
Μετάφραση: Ττίνα Σπερελάκη
Εκδόσεις: Πατάκη, Σελ.: 614

Ο γνωστός οικονομολόγος είναι σαφής «όποια τράπεζα χρειάζεται χρήματα της κυβέρνησης για να επιβιώσει, δηλαδή χρήματα των φορολογουμένων, δεν πρέπει να συνεχίσει να λειτουργεί». Τον Νουριέλ Ρουμπινί τον έκανε διάσημο η κρίση, και πιο συγκεκριμένα η επιτυχής πρόβλεψή του το 2006 για την κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος που ακολούθησε δυο χρόνια αργότερα. Πρόκειται για έναν οικονομολόγο που αντιτίθεται στην άποψη που θέλει τις μεγάλες οικονομικές καταστροφές να είναι απρόβλεπτες... σαν τους σεισμούς! Ο ίδιος υποστηρίζει ασμένως το αντίθετο. Αυτό στην ουσία σημαίνει ότι το σύστημα είναι υπεύθυνο για τις καταστροφές και ότι αυτές δεν οφείλονται σε απρόσμενες «αόρατες»

Η οικονομία της κρίσης

Νουριέλ Ρουμπινί & Στίβεν Μιμ
Μετάφραση: Ττίνα Σπερελάκη
Εκδόσεις: Πατάκη, Σελ.: 614

εξελίξεις, αλλά σε πραγματικά γεγονότα αυθαιρέσις, κακοδιαχείρισης, απληστίας του συστήματος κ.τ.λ. Προκειμένου να στοιχειοθετήσει την άποψή του, ο γνωστός οικονομολόγος και ο συνεργάτης του, οικονομικός και ιστορικός αρθρογράφος του «New York Times Magazine», Στίβεν Μιμ, ανατρέχουν στα ιστορικά αντίστοιχα οικονομικών καταστροφών,

καταρρεύσεων και κρίσεων. Η μελέτη αντίστοιχων περιπτώσεων αποτελεί ασφαλώς οδό για κάποια βασικά συμπεράσματα, όπως ότι οι χρηματοοικονομικοί κατακλυσμοί είναι τόσο παλιοί και πανταχού παρόντες όσο και ο ίδιος ο καπιταλισμός. Οι κρίσεις που καταγράφονται στις οικονομικές ιστορίες, παρά το γεγονός ότι έχουν συμβεί σε χώρες διαφορετικά αντίθετες μεταξύ τους, παρουσιάζουν κοινά χαρακτηριστικά με τη σημερινή κρίση του παγκόσμιου συστήματος οικονομικής διαχείρισης. Βασικό συμπέρασμα που εξάγεται είναι ότι οι κρίσεις δεν επιδέχονται για κανέναν λόγο... μεταφυσικές ερμηνείες, αλλά είναι και προβλέψιμες και αντιμετωπίζονται ή αποτρέπονται με τις κατάλληλες πολιτικές.

Ο άνθρωπος που έλεγε ιστορίες

Μάριο Βάργκας Λιόσα
 Μετάφραση: Τσιτάνα Ραπακούλα
 Εκδόσεις: Καστανιώτη, Σελ.: 235

Ένας Περιοιανός επισκέπτεται μια έκθεση φωτογραφιών του Άμαζονιού σε μια κάπως μυστηριώδη γκαλερί της Φλωρεντίας. Η φωτογραφία ενός «στορητή» από τη φυλή Ματογκέγκα θα του τραβήξει την προσοχή και θα του θυμίσει έναν παλιό φίλο από τη Λίμα, ο οποίος εξαφανίστηκε χωρίς να αφήσει ίχνη πίσω του.

Λογοκρίνοντας μια ιρανική ερωτική ιστορία

Σαχρίαρ Μαντανπούρ
 Μετάφραση: Χίλντα Παπαδημητρίου
 Εκδόσεις: Πατάκη, Σελ.: 528

Πρόκειται για ένα εντυπωσιακό πρωτότυπο βιβλίο για το τι σημαίνει να ζεις, να ερωτεύεσαι και να είσαι καλλιτέχνης στο σημερινό Ιράν. Ένας συγγραφέας ονοματί Σαχρίαρ παλεύει εδώ και χρόνια με τον πανίσχυρο λογοκριτή του υπουργείου Πολιτισμού της Ισλαμικής Κεκοδημόνησης.

Savoir Vivre για καλλιτέχνες

Γιώργος Τσιωραγκόπουλος
 Εκδόσεις: Μελένη, Σελ.: 230

Το βιβλίο διεισδύει και παρατηρεί τον κόσμο των καλλιτεχνών με μια ματιά καθαρή χωρίς υποκρισίες και τον ψευτικό μύθο που τον περιβάλλει. Πρόθεση δεν είναι να υποκαταστήσει τα υπάρχοντα βιβλία, αλλά να τα συμπληρώσει.

